

**Силабус навчальної дисципліни
«ВІЙСЬКОВА ІСТОРІЯ ЄВРОПИ»**

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка; 03 Гуманітарні науки

Спеціальність: 032 Історія та археологія; 014 Середня освіта (Історія)

Освітня програма: Історія та археологія; Середня освіта (Історія)

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Курс: II

Семестр: 3

Факультет	Історичний
Кафедра	Кафедра всесвітньої історії та методик навчання
Викладач(-і)	ПІБ: Гордієнко В'ячеслав Володимирович Посада: доцент кафедри всесвітньої історії та методик навчання E-mail: v.hordiienko@udpu.edu.ua
Лінк на освітній контент дисципліни	https://moodle.dls.udpu.edu.ua/course/view.php?id=4040
Статус дисципліни	Навчальна дисципліна вибіркового компонента
Загальний обсяг дисципліни: кредити ЄКТС / години	3/90
Обсяг дисципліни (години) та види занять	Денна форма: лекції (20 год.), практичні (16 год.), самостійна робота (54 год.) Заочна форма: лекції (8 год.), практичні (4 год.), самостійна робота (78 год.)
Політика дисципліни	Академічна доброчесність. Вивчення курсу супроводжується формуванням у студентів принципів академічної доброчесності, запобіганням явищам прямого академічного плагіату в їх письмових роботах. Очікується, що письмові роботи студентів будуть цілком оригінальними текстами, виконаними самостійно. Використання чужих ідей і тверджень у письмових роботах студентів відбуватиметься згідно із загальними правилами цитування. Студенти під час поточного, модульного та підсумкового контролю не використовують недозволені засоби і самостійно виконують навчальні завдання. Порухення принципів академічної доброчесності передбачає відповідальність, згідно з «Кодексом академічної доброчесності Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Відвідування занять. Для успішного проходження курсу та складання контрольних заходів необхідним є вивчення навчального матеріалу за кожною темою. Зокрема, для успішного засвоєння програмного матеріалу студент повинен не запізнюватися на заняття, не пропускати заняття, а в разі хвороби надати довідку, самостійно вивчати матеріал пропущеного заняття, своєчасно і якісно виконувати індивідуальні науково дослідні завдання (ІНДЗ), брати участь у контрольних заходах (поточний контроль, модульний контроль, контроль ІНДЗ; підсумковий контроль). Пропущені лекційні, семінарські заняття та контрольні заходи, незалежно від причини пропуску, студент відпрацьовує своєму викладачеві, демонструючи

	<p>належний рівень володіння матеріалом пропущеної теми. Поточні незадовільні оцінки, отримані студентом під час засвоєння відповідної теми на семінарському занятті, перескладаються викладачеві у визначений для консультацій час із обов'язковою відміткою у журналі обліку роботи академічних груп.</p> <p>Креативна ініціатива здобувача вищої освіти. Креативна ініціатива здобувача вищої освіти під час освоєння дисципліни всіляко підтримується, оскільки це сприяє формуванню творчої особистості і є умовою становлення фаховості майбутнього історика та його здатності діяти неординарно в ситуації невизначеності, відмові від шаблонності і стереотипності в дослідницькій та виховній роботі.</p>
Що будемо вивчати?	Військову історію та процес розвитку військового мистецтва держав Центральної, Західної, Північної Європи від античності до початку ХХІ ст.
Чому це треба вивчати?	Для отримання знань з військової історії Європи, про соціально-економічні й політичні умови зародження військового мистецтва і його складових – стратегії, оперативного мистецтва і тактики, про еволюцію стану військового мистецтва в залежності від досягнутого рівня розвитку продуктивних сил, засобів збройної боротьби, зброї, військової техніки, засобів управління і транспорту, про вплив на військове мистецтво характеру суспільного ладу, держави, кількості населення, рівня його освіченості і духовності, ступеня підготовки і морально-бойових якостей особового складу збройних сил, військових кадрів, військово-географічних умов, спрямованість військових доктрин, про еволюцію цілей, змісту й характеру збройних зіткнень, про умови й наслідки революційних стрибків у розвитку військового мистецтва під впливом створення принципово нових видів зброї, про розвиток військово-теоретичних знань в Європі.
Яких результатів можна досягнути?	У результаті вивчення дисципліни студент отримує знання процесу розвитку військового мистецтва Європи, військової справи в античній Греції і Римі; організації збройних сил, структури армії, стратегії і тактики античного війська; особливостей військової організації середньовічних держав Європи; підготовки, застосування рицарської кінноти; відновлення значення піхоти в ранньоновітній час, змін у військовому мистецтві внаслідок застосування вогнепальної зброї; про формування регулярних армій і лінійної тактики; зміст «стратегії виснаження» Фрідріха II Великого і «стратегії розгрому» Наполеона I; військового мистецтва епохи застосування бронетанкових військ та авіації; нових військових стратегій після винайдення термоядерної зброї. Крім цього, студент здобуває уміння досліджувати чинники, що впливали на розвиток військового мистецтва Європи; робити самостійний аналіз і давати оцінку соціально-економічним та політичним передумовам розвитку військової справи; проводити заняття на тему

	військового мистецтва Європи в середніх школах, професійно-технічних училищах, бути лектором з питань розвитку армії і військової справи країн Заходу.
Як можна використати набуті знання та уміння?	<p>Освоєння курсу «Військова історія Європи» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:</p> <p>Здатність засвоювати та використовувати комплекс знань із світової та національної культури; залучатися до культури через процес духовного спілкування та відчуттів; засвоювати культуру у співтворчості; виробляти моделі поведінки орієнтовані на загальнолюдські цінності.</p> <p>Виявлення знань та розуміння наукових основ певної тематичної області, методології дослідження історичного процесу у національному, європейському та світовому контекстах.</p> <p>Вміння працювати, отримувати результат, ухвалювати рішення та відповідати за них.</p> <p>Знання законів наукового, соціального і професійного мислення, володіння комплексним, інтеграційним, історичним, динамічним, ситуаційним, системним підходами до наукового аналізу, здатність практично послуговуватись методами історичного дослідження.</p>
Зміст дисципліни	<p>Предмет і завдання курсу «Військова історія Європи»</p> <p>Військова історія та військове мистецтво Античності</p> <p>Військова історія та військове мистецтво середньовічної Європи</p> <p>Корінний поворот в історії військового мистецтва</p> <p>Війни та розвиток військового мистецтва в другій половині XVI – поч. XVII ст.</p> <p>Розвиток військового мистецтва в період Тридцятирічної війни.</p> <p>Війни та військове мистецтво в другій половині XVII ст.</p> <p>Історія війн та військове мистецтво Європи XVIII ст.</p> <p>Війни Великої французької революції</p> <p>Військове мистецтво епохи Наполеона Бонапарта</p> <p>Війна і військове мистецтво Європи в середині XIX ст.</p> <p>Військове мистецтво Європи наприкінці XIX – на поч. XX ст.</p> <p>Військове мистецтво під час Другої світової війни</p> <p>Розвиток військового мистецтва в другій половині XX ст.</p>
Обов'язкові завдання	Під час навчання студенти виконують завдання для самостійної роботи, контрольні роботи, проходять тестування (поточне і модульне), виконують індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) у формі реферату, есе, доповіді, повідомлення, мультимедійної презентації, інтерв'ю, усного опитування, створення структурно-логічної схеми тощо.
Міждисциплінарні зв'язки	Викладання «Військової історії Європи» відбувається у тісній взаємодії з дисциплінами: Історія української державності, Давня і середньовічна історія України, Історія України XX - XXI ст., Історія України доби незалежності, Військова історія України, Історія держави і права

	зарубіжних країн, Історія міжнародних відносин, Історія міжнародних організацій, Історія правоохоронних органів країн Європи, Історія середніх віків, Історія слов'янських народів, Історія слов'янських народів ХХ століття, Історія стародавнього світу, Історія сучасного світу, Нова історія країн Азії та Африки, Нова історія країн Європи та Америки, Новітня історія країн Азії і Африки, Новітня історія країн Європи та Америки, Українське козацтво та його світові аналоги..
Інформаційне забезпечення (з репозитарію, фонду бібліотеки УДПУ та ін.)	<p>1. Войтович Л., Овсінський Ю. Історія війн і військового мистецтва: в 3-х т. Т. 1. Від зачатків військової організації до професійних найманих армій (бл. 3060 р. до Христа – початок XVI ст.) / Леонтій Войтович, Юрій Овсінський; вступ Л. Войтовича, В. Голубка, В. Грицюка та ін.; худож.-оформлювач О. Гугалова. Харків: Фоліо, 2017. 894 с.</p> <p>2. Войтович Л., Голубко В. Історія війн і військового мистецтва: в 3-х т. Т. 2. Від професійних найманих армій до масових (мобілізаційних) армій (початок XVI – початок ХХ ст.) / Леонтій Войтович, Віктор Голубко; вступ Л. Войтовича, В. Голубка, В. Грицюка та ін.; худож.-оформлювач О. Гугалова. Харків: Фоліо, 2018. 971 с.</p> <p>3. Історія війн та військового мистецтва: навчальний посібник. О. В. Заліван, О. М. Желтобородов, В. В. Пугач та ін. Х.: ХУПС, 2007. 259 с.</p> <p>4. Історія війн та збройних конфліктів в Україні. Енциклопедичний довідник. К.: Вид-во гуманітарної літератури, 2004. 517 с.</p> <p>5. Історія українського війська. Х.: ХВУ, 1997. 194 с.</p> <p>6. Крипкевич І., Гнатевич Б., Стефанів З. Історія українського війська (від княжих часів до 20-х років ХХ ст.). Л.: Світ, 1992. 702 с.</p> <p>7. Якимович Б. Збройні сили України: нарис історії. Л.: Світ, 1996. 360 с.</p>
Поточний контроль	Поточний контроль проводиться на кожному семінарському, занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання ІНДЗ.
Підсумковий контроль	Залік

Розробник

Гордієнко В'ячеслав Володимирович